

Titel: Objektsprog, metasprog og ikkesprog, [OBJECT] 133-0040

Citation: "Objektsprog, metasprog og ikkesprog, [OBJECT] 133-0040", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 8. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds:  
[https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel\\_133-shoot-wacc-1992\\_0005\\_133\\_OBJECT\\_0040\\_p8\\_bp7\\_TB00007/facsimile.pdf](https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_133-shoot-wacc-1992_0005_133_OBJECT_0040_p8_bp7_TB00007/facsimile.pdf) (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

mange grunde, dels paa grund af sprogets utvivlsomme betydning for erkendelsen, en betydning, hvis omfang kun kan vurderes, hvis man gør sig sprogets eget væsen klart, og dels fordi man ad denne vej maatte naa til en simplere, og altsaa elegantere og mere tilfredsstillende, beskrivelse, hvilende paa færre forudsætninger, nemlig udelukkende paa dem, som viser sig nødvendige og tilstrækkelige til en beskrivelse af sprogets egen strukturering, og ikke tillige paa dem, der maa med for at beskrive sprogets forhold til ikkesproglige systemer. Selve ~~Krævet~~ det metodiske krav om simpelhed, forstaaet som kravet om det lavest mulige antal forudsætninger, ofte tilspidset i kravet om forudsætnings<sup>løs</sup>~~fyldt~~ eller fordomsfri forskning, synes at føre med nødvendighed til en endocentrisk lingvistik.

At sproget tillige er noget andet og mere end en i sig selv hvilende struktur sui generis, at sproget tillige indgaar med ikkesprog i en endnu større og ligeledes specifikt struktureret helhed, at sproget saaledes har relationer til ikkesprog som hvad man foreløbigt vagt og generelt kunde kalde lydverdenen og tingsverdenen, forestillingsverdenen, menneskesamfundet og meget andet det er utvivlsomt, og derfor hævder jeg netop, at alle disse synspunkter har deres relative berettigelse. Men selv søger jeg noget andet, nemlig en begripen af sprogets væsen betragtet i sig selv og ud fra det færrest mulige antal forudsætninger. Det sker ud fra en overbevisning om at man, som et gammelt ord siger, maa adskille for at kunne sammenligne. Jeg hævder, at man naar den simpleste og klareste beskrivelse, og dermed den mest fuldendte erkendelse, ved ~~at~~ først at betragte sproget i sig selv og dær-